ſcdiam habeant: iam
aſ ſui iuſticie con
a rectitudine con
at nulla ad repro
one moueantur.
udici concordant,
. Et eiſ quoſ eripe
c ex miſcdia conceſ
a tantū illoſ tunc
xtraneoſ, quantū
diligunt auctore
unt ~~ſe nullatenu~~ſ
Nec iniuſti quo adbe
em tranſeunt, quia
ne ꝑpetua conſtrin
iuſti tranſire ad
nt, quia erecti iam
udicii, eiſ nullo mō
paſſione miſerē
ſm ardenti diuiti,
tur; eiuſ animuſ
uoſ reliquerat,
ua reproborum
a ſua quandoq; in
ad caritatem: ut
m ſuoſ ſpiritalit̄
hic, dum peccata
cſe amabant. Unde
ur: Rogo ergo te pa
m in domū patriſ

(habeo)
mei: Habeo enim quinq; frēs, ut
teſtetur illiſ, ne & ipſi ueniant
in locum hunc tormentoꝝ. Qua
in re notandum ē, ardenti diuiti
quanta ad ſupplicium cumulā
tur. Ad penam nanq; ſuā, ei &
cognitio ſeruatᷓ & memoria. Cog
noſcit enim lazarum, quē deſpex:
fratrum quoq; ſuoꝝ meminit,
quoſ reliquit. Perfecta ei quippe
ultio de paupe n̄ eēt, ſi hunc in
retributione n̄ recognoſceret. Et
perfecta pena (in ſuis) ~~in igne~~ n̄ eēt, ſi nō
in hoc quod ipſe patiebatᷓ, etiam
ſuiſ timeret. Ut ergo peccatores in
ſupplicio ampliuſ puniantur; et
eoꝝ uident glām, quoſ contemp
ſerunt: et de illoꝝ etiam pena
torquentur, quos inutilit̄ ama
uerunt. Credendum uero ē, qđ
ante retributionē extremi iudi
cii, iniuſti in requie quoſdam
iuſtoſ conſpiciunt: ut eoſ uiden
teſ in gaudio, n̄ ſolum de ſuo ſup
plicio, ſed etiam de illoꝝ bono cruci
entur. Iuſti uero, in tormentis
ſemꝑ intuentur iniuſtoſ: ut
hinc eoꝝ gaudium creſcat, quia
malū conſpiciunt, quod mi
ſericordiē euaſerunt. Tantoq;